Vážená pani predsedníčka Von der Leyen,
vážený pán prezident Macron,
vážený pán premiér Costa,
vážení Európania,

som veľmi hrdá na to, že tu môžem byť dnes s vami v tomto prelomovom bode, v tejto jedinečnej úlohe pri vykonávaní aktívneho občianstva, pri budovaní Európy. Pri upevňovaní našich základov do budúcnosti.

Myslím si, že z mnohých prejavov, ktoré tu dnes zaznievajú, si dnes môžeme vziať jedno posolstvo: budúcnosť Európy je zatiaľ nepopísaným listom a tento príbeh závisí od vás, od nás všetkých.

Diskusia, ktorú vedieme, nadobudla nový rozmer 24. februára, keď prezident Putin prikázal svojej armáde napadnúť Ukrajinu. Akt podobný stredovekej agresii, ktorý zmenil svet.

Svet po 24. februári je úplne iný. Je nebezpečnejší. Úloha Európy sa tým zmenila. Nemôžeme si dovoliť strácať čas.

Naša reakcia na inváziu a kroky, ktoré musíme ďalej podniknúť, sú lakmusovým papierikom našich hodnôt. Jednota a odhodlanie našej reakcie zmiatli našich kritikov a v nás vyvolali hrdosť na to, že sme Európanmi. Toto musí byť cesta, na ktorú sa vydáme.

V čase, keď tu my diskutujeme, je Ukrajina stále okupovaná. Bomby stále dopadajú na náhodné ciele a zabíjajú. Ženy sú naďalej znásilňované. Milióny ľudí utiekli a budú v útekoch pokračovať. Ľudia sú stále uviaznutí v tuneloch pod Mariupolom.

Ukrajinci hľadajú podporu v Európe, pretože rovnako ako milióny Európanov, ktorí boli nútení prežiť polstoročie za železnou oponou, si uvedomujú jedno: Európa nemá inú alternatívu.

Budúcnosť Európy je zviazaná s budúcnosťou Ukrajiny. Hrozba, ktorej čelíme, je skutočná. A neúspech by nás stál veľa.

Pýtam sa: ako bude história posudzovať naše kroky? Budú čítať budúce generácie o triumfe multilateralizmu nad izolacionizmom? O upevnení vzájomne závislého vzťahu medzi národmi a ľuďmi, ktorí sú hrdí na svoje rozdiely, ako už povedala Laura, ale ktorí chápu, že v tomto novom svete môže byť budúcnosť len spoločná?

Všetko je na nás. Je to naša zodpovednosť. Dovoľte mi, aby som tu dnes zdôraznila, že Európsky parlament bude bojovať za silnejšiu Európu a za všetko, čo Európa znamená. Teda slobodu, demokraciu, právny štát, spravodlivosť, solidaritu, rovnosť príležitostí.

To znamená, že musíme viac počúvať ako hovoriť. Táto akcia musí byť o vás. O našom projekte, ktorý je prospešný pre ľudí v dedinách, mestách a regiónoch v celej Európe.

Európa má vznešenú históriu. Vytvorili sme spoločný trh, zabezpečili postupné rozšírenie o ďalšie štáty, prijali sme všeobecné volebné právo, odstránili vnútorné hranice, vytvorili spoločnú menu a zakotvili základné práva do našich zmlúv. Náš európsky projekt je úspechom. Možno nie je dokonalý, ale sme baštou liberálnej demokracie, osobných slobôd, slobody

myslenia, bezpečnosti a ochrany. Pre milióny ľudí v Európe a na celom svete je preto inšpiráciou.

Táto konferencia však tiež dokazuje, že medzi očakávaniami ľudí a tým, čo je Európa v tejto chvíli schopná dosiahnuť, je rozdiel. Preto potrebujeme ako ďalší krok konvent. Na ňom bude Európsky parlament trvať. Niektoré otázky jednoducho nemôžu počkať.

To platí aj pre obranu. Potrebujeme novú bezpečnostnú a obrannú politiku, pretože vieme, že potrebujeme jeden druhého, že sami sme zraniteľní. A nemusíme znovu objavovať Ameriku. Spojenectvá, ktoré existujú, môžeme skôr dopĺňať, nemusíme s nimi súťažiť.

Platí to aj pre energetiku. Stále sme príliš závislí od autokratov. Stále existujú energetické ostrovy. Musíme sa navzájom podporovať, keď sa oslobodzujeme od závislosti od Kremľa a investujeme do alternatívnych zdrojov energie. Vidíme, že energia z obnoviteľných zdrojov je rovnako o bezpečnosti ako o životnom prostredí. Môžeme však konať len spoločne.

Aj pokiaľ ide o zmenu klímy. Výzvu pre celú generáciu, ktorej globálne úsilie hrdo vedie Európa.

Platí to pre oblasť zdravia, kde sa musíme poučiť z pandémie a zabezpečiť vzájomné prepojenie systémov zdravotnej starostlivosti, výmenu informácií a spojiť svoje zdroje. Keď nás zasiahne ďalší vírus, náš život sa nesmie zastaviť. Našou prvou reakciou nemôže byť návrat k bývalým hraniciam.

Platí to aj pre náš hospodársky model, v ktorom musíme zabezpečiť dostatočnú flexibilitu bez toho, aby sme zviazali ruky budúcim generáciám. V ktorom dokážeme vytvárať pracovné miesta potrebné na to, aby sme prosperovali.

Platí to pre migráciu, kde – ako sme videli vo videozáznamoch a počuli v svedectvách – nám stále chýba systém spravodlivý k tým, ktorí potrebujú ochranu, rázny voči tým, ktorí ju nepotrebujú, ale tvrdý na tých, ktorí zneužívajú najzraniteľnejšie osoby na svete.

Platí to pre rovnosť a solidaritu. Naša Európa musí zostať miestom, kde môžete byť tým, kým chcete byť, kde miesto narodenia, rod alebo sexuálna orientácia neovplyvňujú vaše možnosti. Európa, ktorá obhajuje naše práva – žien, menšín, nás všetkých. Európa, ktorá na nikoho nezabudne.

Chcem, aby Európa stála na čele vo všetkých týchto a ďalších oblastiach. Pretože ak nie Európa, bude to niekto iný.

Vážení Európania,

na tejto konferencii o budúcnosti Európy sa zúčastnili státisíce ľudí po celej Európe. Po mesiacoch diskusií a živých debát sme získali bohaté skúsenosti s participatívnou demokraciou. Rada by som sa vám poďakovala za to, že veríte v prísľub Európy.

A chcela by som sa osobitne poďakovať Guyovi Verhofstadtovi a Dubravke Šuicovej a jednotlivým predsedníctvam Rady – premiérovi Costovi, ministrovi Clementovi Beaunemu – ďakujem za riadenie celého tohto procesu. Chcela by som sa tiež poďakovať nášmu zosnulému predsedovi Davidovi Sassolimu, ktorý by bol veľmi hrdý. Dnes by bol skutočne hrdý.

Samozrejme, celý tento projekt by nebol možný bez všetkých našich zamestnancov. Rada by som vás požiadala o potlesk pre zamestnancov Európskeho parlamentu a inštitúcií, ktorí skutočne tvrdo pracovali na úspechu tohto podujatia. Ďakujem všetkým za to, že v tento projekt veríte, že bojujete za Európu a vzdorujete cynikom.

Byť cynikom a populistom a sústrediť sa na vlastné záujmy je jednoduchšie. Mali by sme však ukázať to, čo sa za týmto populizmom, cynizmom a nacionalizmom skutočne skrýva: falošné nádeje vzbudzované tými, ktorí nemajú žiadne odpovede. Tými, ktorí sa obávajú tvrdej a dlhej cesty pokroku.

Európa sa nikdy nebála. Teraz je načase ísť vpred, a nie ustupovať.

Opäť sme sa ocitli v rozhodujúcom momente európskej integrácie a žiadne návrhy na zmeny by nemali byť neprípustné. Mali by sme prejsť akýmkoľvek procesom potrebným na dosiahnutie tohto cieľa.

Ako študentka som sa zapojila do politiky, pretože som verila, že tým pravým miestom pre moju generáciu je Európa. Stále tomu verím. Pre nás neexistuje stará a nová Európa. Nevidíme veľké a malé štáty. Je nám jasné, že myšlienky sú dôležitejšie ako zemepisná poloha.

Tento pocit, ktorý som zažila pred 18 rokmi, keď k EÚ pristúpilo 10 krajín vrátane tej mojej, si budem navždy pamätať. Prvého mája sme počítali sekundy do polnoci a všade panovala radosť, nádej a nadšenie ľudí, ktorí verili. Dnes k nám s rovnakou nádejou upierajú zrak ľudia na Ukrajine, v Gruzínsku, Moldavsku, aj na západnom Balkáne. Samozrejme, každá krajina musí ísť svojou cestou, ale nemali by sme sa báť využiť silu Európy na zlepšenie života ľudí tak, ako to bolo v prípade mojej krajiny.

Zišli sme sa tu v Deň Európy, v roku venovanom mládeži, v sídle Európskeho parlamentu v Štrasburgu. Žiadne iné miesto nemôže byť väčší symbolom sily demokracie, schopnosti Európy spoločne kráčať vpred.

Nastal čas reagovať na výzvu Európy. Nastal náš čas.

Ďakujem.